

 კანონი ი

70. ფსალმუნის დავითისი, ძეთა იონადაბისთა და პირველ წარტყუნულთა მათ, წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ შენ, უფალო, გესავ; ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე; ² სიმართლითა შენითა მიკსენ და განმარინე მე; მოყავ ჩემდა ყური შენი და მაცხოვნე მე. ³ მეყავ მე ღმერთი მფარველ და ადვილ ძნელ განსარინებელ ჩემდა; რამეთუ სიმტკიცე და შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ. ⁴ ღმერთო ჩემო, მიკსენ მე კელთაგან ცოდვილისათა, კელთაგან უმჯულო მსათა და ცრუმსათა; ⁵ რამეთუ შენ ხარ თმენა ჩემი,

 ოცნა 7

70. פִּסְלֵמֹנִים דָּוִדִּים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַבְדֵי יְהוָה וְעַבְדֵי יְהוָה הַמְּבֻרָחִים מִיָּד הַמִּצְרָה וְעַבְדֵי יְהוָה הַמְּבֻרָחִים מִיָּד הַמִּצְרָה

¹ შენ, უფალო, გესავ; ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე; ² სიმართლითა შენითა მიკსენ და განმარინე მე; მოყავ ჩემდა ყური შენი და მაცხოვნე მე. ³ მეყავ მე ღმერთი მფარველ და ადვილ ძნელ განსარინებელი ჩემი შენ ხარ. ⁴ ღმერთო ჩემო, მიკსენ მე კელთაგან ცოდვილისათა, კელთაგან უმჯულო მსათა და ცრუმსათა; ⁵ რამეთუ შენ ხარ თმენა ჩემი,

 კანონი მათი

70. დავითის ფსალმუნის, იონადაბის* ძეთა და პირველი ტყვეებისა, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ უფალო, შენ გესავ, ნუ შევრცხვები უკუნისამდე! ² შენი სიმართლით მიხსენ და გადამარჩინე; მომაპყარ ყური შენი და მაცხოვნე მე. ³ იყავ ჩემთვის მფარველი ღმერთი და ჩემი ხსნის სიმაგრე; რადგან შენ ხარ ჩემი სიმტკიცე და ჩემი თავშესაფარი. ⁴ ღმერთო ჩემო, მიხსენ მე ცოდვილის ხელთაგან, უსჯულოსა და ცრუს ხელთაგან; ⁵ რადგან შენ ხარ ჩემი მოთმინება,

უფალო, უფალო, სასოჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან. ⁶ შენდამი განვმტკიცენ საშო-
 ათგან, დედისმუცლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობაჲ
 ჩემი მარადის. ⁷ ვითარცა სასწაულ ვექმენ მრავალთა, შემწე ძლიერი ჩემი შენ
 ხარ. ⁸ აღივსენ პირი ჩემი ქებითა, რაჲთა უგალობდე ღიღებასა შენსა, ყოველსა
 ღღესა ღიღად შეუენიერებასა შენსა. ⁹ ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ჟამსა სიბერისა-
 სა, და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე. ¹⁰ რამეთუ მრქუეს მე მტერთა
 ჩემთა და რომელთა მოეცვა სული ჩემი, ზრახვა-ყვეს ერთბამად. ¹¹ და იტყოდეს:
 ღმერთმან დააგლო იგი; დევნეთ და ეწიენით მას, რამეთუ არავინ არს მქსნელ
 მისა. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან; ღმერთო ჩემო, შეწევნასა ჩემსა
 მომხედენ. ¹³ ჰრცხუენოდენ და მოაკლდენ, რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა;

*საყდროთა, საყდროთა, სრსაო სიქმ სიყმით სიქმითურნი. ⁶ შიქნიშქნი ჟენ-
 უმქნიქნი სრესაოთურნი, ზქნიშქნიქნი სიქმითურნი ყენ ქრის სიქნი
 მქრისიქნი; ყენიშქნი რისი ჟროთაყრსო სიქნი შირისქნი. ⁷ ზროთიქნი
 სრსოთაყრსო უქნიქნიქნი შირისქნი, ყენიქნი შირისქნი სიქნი ყენ ქრის.
⁸ ტოთისქნი რისი სიქნი ქიქნი, მისოთა საჟროთაყრსო ზქნიქნიქნი
 ყენის, ყაროთის სოთის ზქნიქნიქნი ყაროთისქნი ყენის. ⁹ ნაჟ ჟენ-
 შქნიქნიქნი შქნი, საყდროთა, უქნი სიქნიქნიქნი, ზქნი შიქნიქნიქნი
 სიქნიქნიქნი ნაჟ ზქნიქნიქნი შქნი. ¹⁰ ზქნიქნიქნი შიქნიქნიქნი
 შქნიქნიქნი ზქნი შიქნიქნიქნი შიქნიქნიქნი, ნიქნიქნიქნი-ქნიქნი
 უქნიქნიქნიქნი. ¹¹ ტოთიქნიქნი: უქნიქნიქნი ზქნიქნიქნი
 უქნიქნიქნი ზქნიქნიქნიქნი შქნი, უქნიქნიქნი ზქნიქნიქნიქნი
 შქნი, უქნიქნიქნიქნი უქნიქნიქნიქნი. ¹² უქნიქნიქნი სიქნიქნი, ნაჟ
 ჟენ-
 შქნიქნიქნი სიქნიქნიქნი; უქნიქნიქნი სიქნიქნი, ყენიქნიქნიქნი
 სიქნიქნიქნი შიქნიქნიქნი. ¹³ სიქნიქნიქნიქნი ზქნიქნიქნიქნი, შიქნიქნიქნი
 უქნიქნიქნიქნი სიქნიქნიქნი;*

უფალო, უფალო, – ჩემი იმედი სიყრმიდან. ⁶ შენზე განვმტკიცდი საშოდან-
 ვე, დედის მუცლიდანვე შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამია ჩემი გალობა
 მარადის. ⁷ სასწაულად ვიქეც მრავალთათვის, – და შენ ხარ ჩემი ძლიერი
 შემწე. ⁸ აღივსოს ჩემი პირი ქებით, რათა ვუგალობო შენს ღიღებას, მთე-
 ლი ღღე – შენს ღიღებულ მშვენიერებას. ⁹ ნუ უკუმაგდებ, უფალო, სიბე-
 რის ჟამს და დაუძღურებისას ნუ მიმატოვებ! ¹⁰ რადგან მითხრეს ჩემმა
 მტრებმა, და ჩემი სულისთვის დადარაჯებულებმა ერთად განიზრახეს,
¹¹ და თქვეს: „ღმერთმა მიატოვა იგი, სდევნეთ და მიეწიეთ, რადგან არავი-
 ნაა მისი მხსნელი“. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმშორდები, ღმერთო ჩემო, მომ-
 ხედე ჩემი შეწევნისათვის! ¹³ შერცხვნენ და დაკნინდნენ ჩემი დამსმენები,

შეიმოსელ სირცხული და კლემად, რომელნი ეძიებდეს ძურსა ჩემთვის. ¹⁴ ხოლო მე მარადის გესვიდე შენ და შევსდინო ყოველსა ზედა ქებასა შენსა. ¹⁵ პირი ჩემი უთხრობდეს სიძართლესა შენსა, ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა შენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისა. ¹⁶ შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიძართლე შენი მხოლოდსა. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავე მე სიყრმით ჩემითგან, და მოაქამომდე მიუთხრობდე საკვრველებათა შენთა. ¹⁸ და მიმკცოვნებადმდე და სიბერედმდე, ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძლიერებაჲ შენი და სიძართლე შენი, ¹⁹ ღმერთო ჩემო, მიმაღლადმდე, რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ?

ყოფილსაჲს სიძულადსა ზე ჩემსა, მამყონი უთხოვედსა მამისა ჩემსაჲს. ¹⁴ ღაჲთაჲ შენ მარადის უთხოვედსა ყოფილსაჲსა ყოფილსა ზე ჩემსა, ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა შენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისა. ¹⁵ შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიძართლე შენი მხოლოდსა. ¹⁶ შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიძართლე შენი მხოლოდსა. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავე მე სიყრმით ჩემითგან, და მოაქამომდე მიუთხრობდე საკვრველებათა შენთა. ¹⁸ და მიმკცოვნებადმდე და სიბერედმდე, ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძლიერებაჲ შენი და სიძართლე შენი, ¹⁹ ღმერთო ჩემო, მიმაღლადმდე, რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ?

სირცხვილითა და შერცხვენიტ შეიმოსონ ჩემთვის ავის მაძიებლები. ¹⁴ მე კი მუდამ შენი იმედით ვიქნები და გავამრავლებ შენს ქება-დიდებას. ¹⁵ ჩემი პირი აუწყებს შენს სიძართლეს, ყოველდღე აუწყებს შენს მაცხოვარებას, რადგან არ შემიძცვია მწიგნობრული ცოდნა. ¹⁶ შევალ მე უფლის სიმძლავრით; უფალო, გავიხსენებ შენს სიძართლეს, მხოლოდ შენსას. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავლე სიყრმიდანვე, და აქამდეც ვაუწყებ შენს საკვირველებებს. ¹⁸ მხცოვანებამდე და სიბერემდე ნუ მიმატოვებ, ღმერთო ჩემო, სანამ არ ვაუწყებ შენი მკლავის შესახებ ყველა მომავალ მოდგმას, – შენს ძლიერებას და შენს სიძართლეს! ¹⁹ ღმერთო ჩემო, უზენაესო, რაოდენი ჰქმენ ჩემთვის, ღმერთო, ვინ არის შენი მსგავსი?

²⁰ რაოლენნი მიჩუენენ მე ჭირნი მრავალნი და ძურნი, და მომაქციე და მაცხოვ-
ნე მე, და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა აღმომიყვანე მე. ²¹ განამრავლე ჩემ ზე-
და დიდებულებაჲ შენი და მომაქციე და ნუგეშინის-მეც მე და უფსკრულთაგან
ქუეყანისათა კუალად აღმომიყვანე მე. ²² და რამეთუ მეცა აღგიარო შენ, ერსა
შორის, უფალო, ჭურებითა საფსალმუნისაჲთა ჭეშმარიტებაჲ შენი, ღმერ-
თო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო. ²³ იხარებდენ ბაგენი ჩემ-
ნი, რაჟამს გიგალობდე შენ და სულიცა ჩემი, რომელი იქსენ. ²⁴ უფროჲს და
ენაჲცა ჩემი მარადლე იტყოდის სიმართლესა შენსა, რაჟამს ჰრცხუენოდის და
კდებულ იყვნენ, რომელნი ეძიებენ ძურსა ჩემსა.

²⁰ *ქალაქიჲნი ქალაქიჲნი მუ გვიანი შირორიანი ზე მამინი, ზე მამ-
პირილი ზე პირუაყინი მუ, ზე ადსიქმარათრეზენ ქალაქნირსორთო
რომამაყოფინი მუ. ²¹ ლენიშირორთო სქმ ზეღ ზეღეყაყოფი
ყინი ზე მამპირილი ზე ნაყოფიანი-მულ მუ ზე ადსიქმარათრეზენ
ქალაქნირსორთო ხალორეზ რომამაყოფინი მუ. ²² დო მრეშეთაჲ მულ
ლოჯორთაჲ ყინ, უმსე ყამის, აყოროთ, ყაყოფითო სოფსორომამინი-
სოთო ყოქშირულიყოჲ ყინ, იშეთათა, ჯეჯოროთაჲ ყინ უყინოთ,
თმეღოთა ისორილოთა. ²³ სოროყოფენ ყოჯინი სქმნი, მოქრეს ჯე-
ჯოროთაჲ ყინ ზე საყოლუ სქმი, მამეთოთი იქსინ. ²⁴ ოფინათა ზე
ინოლუ სქმი შოროშოთი იქსინის სოქმითოთსო ყინსო, მოქრეს
ოთსოქალიწიწის ზე ჰეშეთაჲ იყოფინ, მამეთანი უმოყოფინ მამისო
სქმსო.*

²⁰ რაოლენი გასაჭირი და სიავე მიჩვენე, მაგრამ შემობრუნდი და მანუგეშე, და
ამომიყვანე დედამიწის უფსკრულებიდან. ²¹ განამრავლე ჩემზე შენი დიდება,
შემობრუნდი და ნუგეშე მეცი და დედამიწის უფსკრულებიდან კვლავ ამო-
მიყვანე. ²² და მეც გადიარებ შენ ერებს შორის, უფალო, საფსალმუნე საკრავ-
ვებით ვადიდებ შენს ჭეშმარიტებას, ღმერთო, გიგალობებ ებნით, ისრაელის
წმიდაო. ²³ გაიხარებენ ჩემი ბაგენი, როდესაც გიგალობებ და ჩემი სულიც,
რომელიც იხსენი. ²⁴ და ჩემი ენაც დღენიდან იტყვის შენს სიმართლეს, რო-
დესაც შერცხვებიან და სირცხვილით აივსებიან ჩემთვის ავის მაძიებლები.

71. სოლომონისთვის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, საშველი შენი მეუფესა მიეც და სიმართლე შენი ძესა მეუფისასა ² განშჯად ერისა შენისა სიმართლით და გლახაკთა შენთა განკითხვით. ³ მიიღედ მთათა მშჯლობაჲ ერისაჲ და ბორცუთა სიმართლე. ⁴ განკითხნეს გლახაკნი ერისანი და აცხოვნნეს ნაშობნი დავრლომილთანი და დაამდაბლოს ცილისმწამებელი. ⁵ და თანა ეგოს მზისა და წინა მთოვარისა ნათესავითი ნათესავადმდე. ⁶ გარდამოკდეს ვითარცა წუმაჲ საწმისსა ზელა და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზელა. ⁷ გამოაბრწყინვოს დღეთა მისთა სიმართლე და მრავალი მშჯლობაჲ, ვიდრემდის განკვდეს მთოვარე. ⁸ და უფლებდეს იგი ზღვითი ზღუადმდე და მდინარითგან კიდემდე სოფლისა.

71. ԱՂՆՁԳՁԻՆԵՎՍ ՓՆԸՆԳՈՒՄ

¹ ՈՅՊԻՄԱՍ, ՍԵՅՋԵԿՄԻ ԿՊԻՆ ԹՊԱԿՊՍԵ ՅՊԻՆ ՇԵ ՆԻՅԻՄԱՌՈՒՊ ԿՊԻՆ ԺՊՍԵ ԹՊԱԿՍԵՐՍԵ ² ԼԵՆԿՋԵՇ ՊԻՍԵ ԿՊԻՍԵ ՆԻՅԻՄԱՌՈՒՄ ՇԵ ԿՄԱՆԵԼԻՄ ԿՊԻՄԵ ԿՐԻՆԻՄԸՊԻՄ. ³ ԹՐՈՒՊՇ ԹԱՐԱՐ ԹՅՎՅԱԿԵՐ ՊԻՍԵՐԵ ՇԵ ԿՍԻՆԸՊԱՐ ՆԻՅԻՄԱՌՈՒՊ. ⁴ ԼԵՆԻՊԻՄԸՊԻՆ ԿՄԱՆԵԼԻՆ ԿՊԻՍԵՐԻ ՇԵ ԸՆԸՊՐԻՆԻՊՍ ԻՆԿՅԱԿԻ ՇԵՊԻՇՅԱՌԱՐԻՆ ԿԵ ՇԵՆԹՅԵԿՄԱՍ ՆՐՈՒՍԹՐԵՊԿՊԻՄ. ⁵ ԾԵ ԱՐԻՆ ԿՊԿՍ ՅՆԻՍԵ ՇԵ ՐԻՆԵ ԹՄԱՊՐԻՄԻՍԵ ԻՆԸՊՍԵՐՊԻՄ ԻՆԸՊՍԵՐՊԵՇՅԵՊ. ⁶ ԼԵՄՇԵՄԱԿՇԻՍ ԿՄԱՐԻՄԸՐ ԸՄՅԵՐ ՆԵՐԹԻՍԵ ԻՊՇԵ ՇԵ ԿՄԱՐԻՄԸՐ ՆԱԿԻՄ ԻՐԵՐ ՆԱԿԻՄ ԿՄԱԿՐԻՆԵՐՍԵ ԻՊՇԵ. ⁷ ԼԵՄԱՐԿԻՐՊԻՄԻՍ ԾՈՒՊԱՐ ԹԻՍԱՐ ՆԻՅԻՄԱՌՈՒՊ ՇԵ ԹԻՐՊԵՐՄԻ ԹՅՎՅԱԿԵՐ, ԿՐՇԻՊՅՆ ԿՐԻՆԸՊՇԻՍ ԹՄԱՊՐԻՄ. ⁸ ԾԵ ԱԿՄՈՒԿՇԻՍ ԻՊԵ ԻՄՍԻ ԻՄԱԿՇՅԵՊ ՇԵ ՅՇԻՆԸՄՈՒՊԸՆ ԿՐՇՊՅՅԵՊ ՆԱԿՍԵՐՍԵ.

71. სოლომონის* შესახებ, ფსალმუნი

¹ ღმერთო, უბოძე მეფეს შენი მსჯავრი, და შენი სიმართლე – მეფის ძეს, ² შენი ერის სიმართლით განსასჯელად და შენი გლახაკების განკითხვისათვის. ³ მიიღონ მთებმა მშვილობა ერისათვის და ბორცვებმა – სიმართლე. ⁴ განსჯის ერის გლახაკთ, იხსნის დავრლომილთა შვილებს, და დაამდაბლებს ცილისმწამებელს. ⁵ და იქნება მზესთან და უწინარეს მთვარისა, თაობიდან თაობამდე. ⁶ გადმოვა წვიმასავით საწმისზე და ცვარივით დაეპკურება დედამიწას. ⁷ გამოაბრწყინებს თავის დღეებში სიმართლეს და დიდ სიმშვიდეს, სანამ არ გაქრება მთვარე. ⁸ და იბატონებს იგი ზღვიდან ზღვამდე და მდინარიდან – ქვეყნიერების კიდემდე.

⁹ მის წინაშე პირველად ჰინდონი შეუვრდენ, და მტერნი მისნი მიწასა ლომნიდენ. ¹⁰ მეფეთა თარშისათა და ჭალაკთა ძლუენი შეწირონ მისა, მეფეთა არაბიაჲსათა და საბაჲსათა ძლუენი მთართუან მას. ¹¹ და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, და ყოველნი წარმართნი ჰმონებდენ მას; ¹² რამეთუ იქსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომლისა არა იყო მწე. ¹³ ჰრიდოს გლახაკსა და დავრდომილსა და სულნი გლახაკთანი აცხოვნეს. ¹⁴ აღნადგინებისაგან და სიცრუვისა იქსნეს სულნი მათნი, და პატიოსან იყოს სახელი მისი მათ წინაშე. ¹⁵ და ცხოვნდეს და მოეცეს მას ოქროჲსა მისგან არაბიაჲსა, და ილოცვიდენ მისთვის სამარადისოდ, ყოველსა დღესა აკურთხევდენ მას. ¹⁶ იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მთათასა,

⁹ შის ქონიყუ არიყოთარე არინშანი ყუაყოთიშენ, ზე მტერიანი შინა შიორსე რაყინიშენ. ¹⁰ ბეფეთე თარშისათე ზე ცალაკთე ძლუენი შეწირონ მისა, მეფეთე არაბიაჲსათე და საბაჲსათე ძლუენი მთართუენ მას. ¹¹ და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, და ყოველნი წარმართნი ჰმონებდენ მას; ¹² რამეთუ იქსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომლისა არა იყო მწე. ¹³ ჰრიდოს გლახაკსა და დავრდომილსა და სულნი გლახაკთანი აცხოვნეს. ¹⁴ აღნადგინებისაგან და სიცრუვისა იქსნეს სულნი მათნი, და პატიოსან იყოს სახელი მისი მათ წინაშე. ¹⁵ და ცხოვნდეს და მოეცეს მას ოქროჲსა მისგან არაბიაჲსა, და ილოცვიდენ მისთვის სამარადისოდ, ყოველსა დღესა აკურთხევდენ მას. ¹⁶ იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მთათასა,

⁹ მას პირველნი ეთიობელნი* დაემორჩილებიან და მისი მტრები მიწას ალოკავენ. ¹⁰ თარშისა და კუნბულთა მეფენი ძღვენს შესწირავენ მას, არაბეთისა* და საბას* მეფენი ძღვენს მთარმევენ მას. ¹¹ და თაყვანს სცემენ მას მთელი დედამიწის მეფენი და ყველა ერი დაემორჩილება მას. ¹² რადგან იხსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომელსაც არ ჰყავდა შემწე. ¹³ გაუფრთხილდება გლახაკს და დავრდომილს და გლახაკთა სულებს გადაარჩენს. ¹⁴ ვახშისა და სიცრუისაგან იხსნის მათ სულებს და პატივით იქნება მოსილი მისი სახელი მათ წინაშე. ¹⁵ იცოცხლებს და მისცემენ მას არაბეთის ოქროს, და ილოცებენ მისთვის სამარადისოდ, მთელი დღე აკურთხებენ მას. ¹⁶ იქნება ძლიერება დედამიწაზე, მთის მწვერვალებზე,

ზეშთა ამაღლდეს უფროჲს ლიბანისა ნაყოფი მისი, და ყუაოდიან ქალაქით გამო, ვითარცა თივაჲ ქუეყანისაჲ. ¹⁷ იყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუნისამდე; უწინარეს მზისა ეგოს სახელი მისი და პირველ მთოვარისა საყდარი მისი; მისა მიმართ იკურთხეოდიან ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი, და ყოველი თესლები ჰნატრიდეს მას. ¹⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისაჲ, რომელმან ყვის საკვრველი მხოლომან. ¹⁹ და კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ დიდებისა მისისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსოს დიდებითა მისითა ყოველი ქუეყანაჲ. იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

მოაკლდეს გალობანი დავითისნი, ძისა იესესნი.

ნაყუთჲ რებოთაჲს აყუთისას რაყინისჲ ნეყაყუჲ შისჲ, ჳჲ ყაყრ-
აჲრჲნი ირთრთჲს ჟჲშა, ჟრთრთჲს თრთრთჲს იყაყინისჲ. ¹⁷ სჲს
სრჲჲთჲს შისჲ ჲაყინისჲს აჲყინისჲს; აჲრთრთჲს შისჲს ჟჲს
სრჲჲთჲს შისჲ ჳჲ რთრთჲს შთართრთჲს სრჲჲთჲს შისჲ; შისჲ შ-
შისთჲს იყაყინისჲს ჲაყინისჲს ჲაყინისჲს, ჳჲ ჲაყინისჲს
თრთრთჲს რთრთჲს შისჲ. ¹⁸ ჲაყინისჲს რთრთჲს რთრთჲს
თრთრთჲს რთრთჲს, მთრთრთჲს ჲრთრთჲს სრჲჲთჲს შისჲს. ¹⁹ ჳჲ
ჲაყინისჲს რთრთჲს სრჲჲთჲს რთრთჲს ჳჲჲჲსჲს შისჲს აჲყინისჲს-
ჳჲ ჳჲ აჲყინისჲს აჲყინისჲს, ჳჲ რთრთჲს ჳჲჲჲსჲს შისთჲს
ჲაყინისჲს იყაყინისჲს. იყრთრთ, იყრთრთ.

ჳჲჲჲსჲს

შარჲთჲს ჟჲრთრთჲს ჳჲრთრთჲს, მისჲ იესესნი.

– ლიბანზე მალა აღზევდება მისი ნაყოფი, და აღმოცენდებიან ქალაქიდან, ვითარცა მიწის ბალახი. ¹⁷ იქნება მისი სახელი კურთხეული უკუნისამდე; მზეზე უწინარესია სახელი მისი, და მთვარემდე საყდარი მისი; მასში იკურთხებიან ღმერთის ყოველნი ტომნი და ყოველი მოდგმა შენატრებს მას. ¹⁸ კურთხეულია უფალი ღმერთი ისრაელისა, მხოლოდ ის იქმს საკვირველებებს. ¹⁹ და კურთხეულია მისი დიდების სახელი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსება მისი დიდებით მთელი ღმერთთა. იყოს, იყოს!

დიდება

დასრულდა ფსალმუნები დავითისა, იესეს* ძისა.

72. ფსალმუნი ასაფისა, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ ვითარ კეთილ არს ისრაჲლისა ღმერთი გულითა წრფელთათჳს, ² ხოლო ჩემი, კნინლადა, შემიძრწუნდეს ფერკნი, მცირედლადა, შემიცთეს სღვანი ჩემნი. ³ რამეთუ ვეშურე უშჯულოთა, მშჯლობასა რაჲ ცოდვილთასა ვხედევდ. ⁴ რამეთუ არა არს ახილვაჲ სიკუდილსა შინა მათსა და სიმტკიცე გუემათა შინა მათთა. ⁵ შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან და კაცთა თანა იგინი არა იტანჯუნენ. ⁶ ამისთჳს შეიპყრნა იგინი ამპარტავანებაჲმან სრულიად, შეიმოსეს უღმრთოებაჲ და სიცრუეე თჳსი. ⁷ და გამოკდეს, ვითარცა ცმელისაგან სიცრუეე მათი, რამეთუ ვიღოდეს იგინი ზრახვითა გულისაჲთა. ⁸ განიზრახეს

72. פִּלְסְטִינִי וְעַל־פִּלְסְטִינִי, וְעַל־פִּלְסְטִינִי וְעַל־פִּלְסְטִינִי

¹ *ჩუთრის ჩუთრის რისი რისიღორისე რიშჩითი ჟუაჟორისე რიშჩითი-თორთის,* ² *ჲათაჲ სიქში, ჩინჩორეჲ, ყუქშიმითრასწიჲსი ფიქშიჩი, შერ-მიქორეჲ, ყუქშილთის სოჟორჩი სიქშიჩი.* ³ *ქიშქოთაჲ ჟოქსაჲმიჲ აყუჯაჲ-თათორ, შყქწაყურსე მირა ჲაწჟორითორსე ჟღჲქორეჲ.* ⁴ *ქიშქოთაჲ რისე რისე რღორირსე სიქაწჟორისე ყინსე შერსე ჲე სიქჩიქილჲ ჟუაქშიორსე ყინსე შერათორ.* ⁵ *ქიშქორსე ჩიქორსე თორჩე რისე ყაქშიყურჩი ჲე ჩიქორსე თორჩე რიქინი რისე ჟღჩიქჩიქჩი.* ⁶ *ტშირთაჲსი ყორაქშიჩი რიქინი რშირჩი-ქორჩიქორჩიქორჩი სიქაჟორეჲ, ყორშილთის აქიშითათაჲყურა ჲე სიქჩიქიქიქიქიქიქი.* ⁷ *ჲე ჟღშიაქჲის, ჟორჩიქორსე ქორჩორსეჯორჩი სიქჩიქიქიქიქიქიქიქიქიქი, მირქოთაჲ ჟორწაწჲის რიქინი ჩიქორჩორსე ჟუაჟორისეათორ.* ⁸ *ღორჩიჩიქორჩიქორჩი*

72. ასაფის ფსალმუნი. გალობა ასურელის* მიმართ

¹ რაოდენ კეთილია ისრაელის მიმართ ღმერთი გულით წრფელთათვის! ² მე კი კინალამ შემერყა ფერხნი, ცოტაც და ამიცდებოდა ნაბიჯები. ³ რადგან შემშურდა უსჯულოთა, როდესაც დავინახე ცოდვილთა სიმშვიდე. ⁴ რადგან არ არის მხილება მათი სიკვდილისას და მათი გვემა არ არის მძიმე. ⁵ ადამიანებთან ერთად არ შრომობენ და მათთან ერთად არ იტანჯებიან. ⁶ ამიტომ სრულად შეიპყრო ისინი ამპარტავნებამ, გაეხვივნენ თავიანთ უღმრთოებასა და სიცრუეში. ⁷ როგორც ქონიდან, ისე გადმოდის მათი სიცრუე, რადგან მიჰყვებიან თავიანთ გულისთქმებს. ⁸ განიზრახეს

18 ხოლო ზაკუვისა მათისათჳს დასდევ მათოჳს ბოროტი და დაამკუნ ივინი ამპარტავანებასა ოდენ მათსა. 19 ვითარდა იქმნეს მოსაოკრებელ მყისსა შინა, მოაკლდეს, და წარწყმდეს უძჯულოებისა მათისათჳს? 20 ვითარცა სიზმარი განლჳებულისაჲ, უფალო, ქალაქსა შენსა ზატი მათი შეურაცხ-ჰყო. 21 რამეთუ აღეტყინა გული ჩემი, და თირკმელნი ჩემნი იცვალნეს. 22 და მე შეურაცხ ვიქმენ და არა გულისკმა-ვყავ; ვითარცა პირუტყვ შევირაცხე შენ წინაშე. 23 და მე მარადის შენ თანა ვარ, მი ჰყარ კელი მარჯუენე ჩემი. 24 და ზრახვითა შენითა მიძლოდე მე და დიდებითა შემიწყნარე მე. 25 რამეთუ რაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა, და შენგან რაჲ ვინებე ქუეყანასა ზედა? 26 მოაკლდა გულსა ჩემსა და კორცთა ჩემთა; ღმერთი გულისა ჩემისაჲ და ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე.

18 **Էառաս նահապարսւր թրտարտալն ՅրևՅդդ թրտալն ցստիսը Յր Յրեթգապդն յդանս ղթարսիւրհրհուցեսը սՅդն թրտսը.** 19 **Դառնիւր յիթնիլն թասըսակտիւցդտ թպրսը ցրհը, թարհւոՅիլն, Յր լրհիւլթՅիլն սպցջսպտադպրսը թրտարտալն?** 20 **Դառնիւր յիթնիւր յընիւլտիւցսպտարսըս, սպտրտաս, լիւրսըլիւր ցդրհը լըլը թրտ ցդսպտիւրըլ-դսպ.** 21 **Իըթդտսս ղրդլըլարհը յսպտ Լդթի, Յր տրհիկսթդրհն Լդթն յը-դրտրհն.** 22 **Ծը թդ ցդսպտիւրըլ յրիթթիլն Յր ղնը յսպտրսըթը-դպրը; յրտրնիւր յրհսսըլըլ ցդդրհիւրըլըլ ցդր լրհնըլ.** 23 **Ծը թդ թընըՅրս ցդրն տընը դընի, թրսըլն լդդտ թընըսպդդն լդթի.** 24 **Ծը նիւրըլդրտը ցդրհտը թիտիսՅդ թդ Յր ՅրՅդցտը ցդթրլըլնընի թդ.** 25 **Իըթդտսս մըս միլն Լդթի լըտը ցրհը, Յր ցդրհըլն մըս յրհնըլըլ լիսպդըլնընըսը նդՅը?** 26 **ԹարհւոՅը յսպտսը Լդթսը Յր կասիւրտը Լդթտը; ղթդիտտ ցդսպտսը Լդթսըսը Յր հըլրտ ԼդթՅը ղնի ղթդիտտ սկսպրհընըՅդ.**

18 შენ დაუდგინე მათ ბოროტი თავიანთი მზაკვრობისათვის და დაამხე ისინი თავიანთი ამპარტავნებისათვის. 19 როგორ უეცრად გაპარტახდნენ, შემცირდნენ და წარწყმდნენ თავიანთი უსჯულოებისათვის! 20 როგორც გაღვიძებულის სიზმარს, უფალო, შეურაცხჰყო შენს ქალაქში მათ სახეს. 21 რადგან აღევზნო ჩემი გული და ჩემი თირკმელები შეიცვალნენ, 22 და გავხდი შეურაცხი და ვერაფერს მივხვდი; პირუტყვივით ვიყავი შენს წინაშე. 23 მაგრამ მე მუდამ შენთანა ვარ, შენ მომიკიდე ხელი მარჯვენაში, 24 და შენი განზრახვებით მიძლვებოდი და დიდებით მიმიღე მე. 25 რადგან რა გამაჩნია ცათა შინა და რა ვინებე შენს გარეშე ქვეყანაზე? 26 დაუძღურდა გული ჩემი და ხორცი ჩემი; ღმერთი ჩემი გულისა, ჩემი წილხვედრია – ღმერთი უკუნისამდე.

²⁷ რამეთუ, აჰა ესერა, რომელთა განიშორნეს თავნი თვსნი შენგან, იგინი წარწყმდენ; და მოსრენ ყოველნი, რომელნი განგიდგეს შენგან. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლება ღმრთისა კეთილ არს; დადებად უფლისა მიმართ სასობაჲ ჩემი, მითხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა.

73. გულისკმის-ყოფისათჳს, ასაფისა

¹ რად განგვშორენ ჩუენ, ღმერთო, სრულიად? განრისხდა გულისწყრომაჲ შენი ცხოვართა ზედა სამწყსოჲსა შენისათა. ² მოიკსენე კრებული შენი, რომელ მოიგე დასაბამითგან; იკსენ კუერთხითა მკუდრობისა შენისაჲთა მთაჲ სიონი ესე, რომელსა დაემკუდრე მას შინა. ³ აიხუენ კელნი შენნი ამპარტავანებასა

*²⁷ **სიძჳთაჲ, რაჲსი ესერა, რომელთა განიშორნეს თავნი თვსნი შენგან, იგინი წარწყმდენ; და მოსრენ ყოველნი, რომელნი განგიდგეს შენგან. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლება ღმრთისა კეთილ არს; დადებად უფლისა მიმართ სასობაჲ ჩემი, მითხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა.***

73. ԼՁՆԼԿԻՂ-ԿՁՓԼՆԵՒԻՍ, ԸՆԸՓԼՆ

¹ **სიძჳთაჲ, რაჲსი ესერა, რომელთა განიშორნეს თავნი თვსნი შენგან, იგინი წარწყმდენ; და მოსრენ ყოველნი, რომელნი განგიდგეს შენგან. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლება ღმრთისა კეთილ არს; დადებად უფლისა მიმართ სასობაჲ ჩემი, მითხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა.**

² **მოიკსენე კრებული შენი, რომელ მოიგე დასაბამითგან; იკსენ კუერთხითა მკუდრობისა შენისაჲთა მთაჲ სიონი ესე, რომელსა დაემკუდრე მას შინა. ³ აიხუენ კელნი შენნი ამპარტავანებასა**

²⁷ რადგან აჰა, ვინც თავს შენგან განიშორებს, წარწყმდება; შენ შემუსრე ყველა, ვინც შენ განგიდგა. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლოება ღმერთთან კეთილია! ღმერთზე ვამყარებ იმედს, რათა ვაუწყო შენი ქება სიონის ასულთა კარიბჭეებში.

73. განსასწავლად, ასაფისა

¹ რატომ განგვიშორე ჩვენ, ღმერთო, სრულიად? აღგზნო შენი გულისწყრომა შენი სამწყსოს ცხვრებზე. ² გაიხსენე შენი კრებული, რომელიც მოიპოვე დასაბამიდან; გამოიხსენი შენი სამკვიდრებელის კვერთხი – ეს მთა სიონი, რომელზედაც დაემკვიდრე. ³ აღმართე შენი ხელი მათი ამპარტავანების

მათსა ზედა სრულიად; რაოდენმე ეუკეთურა მტერი სიწმიდესა შენსა? ⁴ და იქადეს მოძულეთა შენთა შორის დღესასწაულსა შენსა, დასხნეს სასწაულნი მათნი სასწაულად, და არა ცნეს, ⁵ ვითარცა გამოსავალსა ზესკნელსა. ⁶ ვითარცა მალნარსა შინა ხე, ცულითა დაკოდნეს ბჭენი მათნი, რაფთურით ცულითა და წერაქვთა დაამკუეს იგი. ⁷ დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე შენი, ქუეყანასა ზედა შეაგინეს კარავი სახელისა შენისაჲ. ⁸ თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად: მოვედით და დავადუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი ღმრთისანი ქუეყანი. ⁹ რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ; არღარავინ არს წინაწარმეტყუელ, და ჩუენ არა ვინ გვცნნეს მერმეცა. ¹⁰ ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი,

შრთსუ ზუჭუ სიხაყოფუ; იორაჭუნძუ ყაქყოთაყო შღუი სიწმიჭუსუ ყუინსუ? ⁴ დუ იქადუს მოძულეთა შენთა შორის დღესასწაულსა შენსა, დასხნეს სასწაულნი მათნი სასწაულად, და არა ცნეს, ⁵ ვითარცა გამოსავალსა ზესკნელსა. ⁶ ვითარცა მალნარსა შინა ხე, ცულითა დაკოდნეს ბჭენი მათნი, რაფთურით ცულითა და წერაქვთა დაამკუეს იგი. ⁷ დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე შენი, ქუეყანასა ზედა შეაგინეს კარავი სახელისა შენისაჲ. ⁸ თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად: მოვედით და დავადუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი ღმრთისანი ქუეყანი. ⁹ რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ; არღარავინ არს წინაწარმეტყუელ, და ჩუენ არა ვინ გვცნნეს მერმეცა. ¹⁰ ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი,

წინააღმდეგ ბოლოს და ბოლოს! რამდენი უკეთურება ჩაიდინა მტერმა შენს სიწმიდეში! ⁴ გვექადებოდნენ შენი მოძულენი შენს დღესასწაულზე, დადეს თავიანთი ნიშნები ნიშნებად და ვერ მიხვდნენ ⁵ როგორც ზესკნელის გამოსასვლელში. ⁶ როგორც მალნარ ტყეში ხე, ცულით დაჩეხეს მისი კარიბჭე, ნაჯახით და წერაქვით დაამხეს იგი. ⁷ გადაწვეს ცეცხლით შენი სიწმიდე, შეაგინეს დედამიწაზე შენი სახელის კარავი. ⁸ თქვა თავის გულში მათმა მოღვამამ: „მოდით, დავადუმოთ დედამიწაზე ღმერთის ყოველი დღესასწაული“. ⁹ რადგან მათ ნიშნებს ვერ ვხედავთ, – აღარ არის წინასწარმეტყველი, და ვერავინ გვიცნობს შემდგომში. ¹⁰ როდემდე უნდა გვიცხოს მტერმა,

¹⁹ ნუ მისცემ მკვცთა სულსა, რომელმან აღვიაროს შენ, და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად. ²⁰ მოჰხედენ აღთქმასა შენსა, რამეთუ აღივსნეს სიბნელითა ქუეყანისაჲთა სახლნი უმჯულოთანი. ²¹ ნუ მიიქცევიან დამდაბლებული სირცხველელი; გლახაკი და დავრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა. ²² აღდეგ, ღმერთო, საჯე შჯაჲ შენი; მოიქსენე ყუედრებაჲ შენი, რომელ არს უგუნურთაგან მარადლე. ²³ ნუ დაივიწყებ კმასა მონათა შენთასა; ამპარტავანებაჲ მოძულეთა შენთაჲ ამაღლდა მარადის.

დიდებაჲ

¹⁹ ნაჲ შირღუბ შირღუბო საჲთას, მთაშოთაშინ რიჯრემას ყჲნი, ჳე საჲთას უთარღუბო ყჲნთარსე ნაჲ ჳეირიყოყ სთაჲთარსე. ²⁰ ჳათუღუბჲნი რთთაჲთაშინსე ყჲნსე, მთაშოთაჲ რიჯრემას სრუთართარე ჲაჲთარსე რთთარსე სრუთარსე აჲყუაჲთარსე. ²¹ ნაჲ შირღუბჲნი ჳეშჳეყ-თაჲთარსე სთაშოთაჲთარსე; უთარღუბო ჳე ჳეირიშოთარსე რიჯრემას სრუთარსე ყჲნსე. ²² ჳიშჳე, მთაშოთა, სრუთარსე ყჲნი; შირღუბჲნი ჲაჲთარსე ყჲნი, მთაშოთა რთთარსე აჲყუაჲთარსე შირღუბჲნი. ²³ ნაჲ ჳეირიყოყ ჲაჲთარსე შირღუბჲნი ყჲნთარსე; რთთარსე რიჯრემას შირღუბჲნი.

ჳეშჳეყ

¹⁹ ნუ მისცემ მხეცებს სულს, რომელიც გაღიარებს და შენს გლახაკთა სულს ნუ დაივიწყებ საბოლოოდ. ²⁰ გადმოხედე შენს აღთქმას, რადგან აღივსო დედამიწის ბნელი ადგილები უსჯულოთა სახლებით. ²¹ ნუ დაბრუნდება შერცხვენილი დამცირებული, გლახაკი და დავრდომილი შეაქებენ შენს სახელს. ²² აღდექ, ღმერთო, განსაჯე შენი სამართლით; გაიხსენე შენი ყოველდღიური კიცხვა უგუნურთაგან. ²³ ნუ დაივიწყებ შენს მონათა ხმას. შენს მოძულეთა ამპარტავანება ამოდის შენთან მუდმივად.

დიდება

74. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, ფსალმუნი ასაფისი

¹ აღვიაროთ შენ, ღმერთსა, აღვიაროთ შენ და ვხადოთ სახელსა შენსა; მიუთხრობდე ყოველთა საკვრველებათა შენთა; ² რაჟამს მოვილო ჟამი, მე სიწორფობასა ვმჯიდე. ³ განკვდა ქუეყანაჲ და ყოველნი მკვდრნი მისნი, მე დავამტკიცენ სუეტნი მისნი.⁷ ⁴ ვარქუ უმჯულოთა: ნუ უმჯულოებთ, და მცოდველთა: ნუ აღიმალლებთ რქასა; ⁵ ნუ აღილებთ მალლად რქასა თქვენსა და ნუცა იტყვოთ ღმერთისათჳს სიცრუევსა. ⁶ რამეთუ არცა აღმოსავალით, არცა დასავალით, არცა უდაბნოთაგან მთათაჲსა, ⁷ რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს: ესე დაამდაბლის და ესე აღამაღლის. ⁸ რამეთუ სასუმელი კელთა შინა უფლისათა ღვინისა ურწყოჲსა სავსე არს სხმულითა; და მიდრკა ამიერ მუნ,

74. ԾՆՆՏՆԻՂՅՆԸ, ԻՉ ԼՇԻԵԻՔԻՆ, ՓՆԸՆՔՈՒՆ ԸՆԸՓՆՆ

¹ *Շուրբուհիսա զյին, յծիւիտսը, ղուրբուհիսա զյին Յը դըլըճատսը սըլդուսը զյինսը; ՅուպուլմիպՅի զարդուտը սըխիմիուրդուդըսը զյինսը;* ² *Յուրըճն Յարդուտսը դըճի, Յի սըլմիպարդըսը դըլըճի.* ³ *ԼընիքՅը զիպարդընըժ Յը զարդուտսը ՅիլՅիմի Յընի, Յի Յըրըճըլըլըլըն սարդընը Յընի.*⁷ ⁴ *Դըլմիպ սըլըլարուտսը: Իպ սըլըլարուդըտ, Յը ՅըլաՅիդուտսը: Իպ ղուրբուրդըտ միսըսը;* ⁵ *Իպ ղուրդըտ ՅըրուտըՅ միսըսը տիպըլընսը Յը Իպըլը դըլկտ ղծմիտըսըլն սըլմիպարդըսը.* ⁶ *Յըճիտսը ղիլը ղըճասըրըրուտ, ղիլը Յըსըրըրուտ, ղիլը սըՅըլնատըլըն Յարուտսը,* ⁷ *Յըճիտսը ղծիտսը Յըլըլար ղիմ: Դըլ Յըլըճըլըլըլըն Յը դըլը ղըլըճըրուտսը.* ⁸ *Յըճիտսը սըსալճիտսը կըրուտսը զընը սըլարուտսը ղիլընսը սըլմիպսը սըլընսը ղիմ սըճարուտսը; Յը Յըճիլը ղճիդի Յըլն,*

74. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, ასაფისი ფსალმუნი

¹ გალიარებთ შენ, ღმერთო, გალიარებთ შენ და მოგუხმობთ შენს სახელს; ² ვაუწყებ ყველა შენს საკვირველებას. „როგორც კი მომეცემა დრო, სიწორფელით განვსჯი; ³ დაილია დედამიწა და ყოველი მისი მკვიდრი, მე განვამტკიცე მისი სვეტები.“⁷ ⁴ ვუთხარი უსჯულოებს: „ნუ უსჯულოებთ“, და ცოდვის ჩამდენებს: „ნუ აიმაღლებთ რქას! ⁵ ნუ ასწევთ მალლა თქვენს რქას და ნურც იტყვით სიცრუეს ღმერთზე“. ⁶ რადგან არც აღმოსავლეთიდან, არც დასავლეთიდან, არც მთათა უდაბურებიდან, ⁷ რადგან ღმერთი არის მსაჯული; იმას დაამდაბლებს და ამას აღამაღლებს; ⁸ რადგან უფლის ხელშია სასმელი, სავსე განუზავებელი ღვინით; და გადახრის აქედან იქით,

ხოლო თხლე მისი არა წარმოიცალიერა; სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქუეყანისათა. ⁹ ხოლო მე ვინარებდე უკუნისამდე და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა. ¹⁰ და ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შევმუსრნე, და ამალლდეს რქაჲ მართლისაჲ.

75. დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ განცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი და ისრაჲლსა ზედა დიდ არს სახელი მისი. ² იქმნა მშულობით ადგილი მისი და სამკვდრებელი მისი სიონს; ³ რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მშულდთანი, საჭურველი და მახვლი და ბრძოლაჲ. ⁴ განანათლებ შენ საკვრველად მთათაგან საუკუნეთა. ⁵ შეძრწუნდეს

დაოათ თლეჲ შისი ზმირ ღმერთსაჲსაჲსა; საჲნ იჲჲ ყაჲრყოთოჲ დაწყოთოჲ იქაჲრქანისოჲსა. ⁹ დაოათ შჲ ჲრჲღმირჲჲშჲ აქჲაქნისოჲსა-შჲ ჲრჲ აქჲრჲოთაჲჲჲ იშჲქმთსოჲ რქჲყვისსო. ¹⁰ ჲრჲ ყაჲრყოთნი მისოჲნი დაწყოთოჲნი ყჲრქმასმინო, ჲრჲ რქმრჲოთჲჲს მისოჲ შრქმთოთისოჲ.

75. ღსსსსოღსს, ႼსწღႼსღსს, ფსწჱღნი სსსფსს, ႼსწღႼსა სსღჱსსსწწწსსს Ⴜსწსღ

¹ Ⴜწწღღღჲყჲყათ რისი Ⴜაჲმირსღღწნი იშჲქმთი ჲრჲ რსმრწოთსო ჲრჲ-ჲრჲ ჲრჲ რისი სრღყოთი შისი. ² სწწწწ სჲყწაყათ რწჯოთი შისი ჲრჲ სრქჲქწმირჲყოთი შისი სოანს; ³ ჲრჲშჲოთაჲ შაჲნი ყჲქმასმინო მირთნი სჲყსოწოღწნი, სრწჲაჲმირჲოთი ჲრჲ შრღყოთი ჲრჲ ყმთათოთო. ⁴ Ⴜწწწწწწ-ოთჲყ ყრწნი სრქმირჲოთოღწ შოღთოღჲწნი სრაქჲაქნითო. ⁵ შჲქმთოთაჲწწწჲს

მაგრამ თხლე მისი არ ცარიელდება; – შესვამენ მას ქვეყნიერების ცოდვილნი. ⁹ მე კი გავინარებ უკუნისამდე და ვუგალობებ იაკობის ღმერთს. ¹⁰ და ცოდვილთა ყველა რქას შევმუსრავ და ამალლდება მართალთა რქა.

75. დასასრულს, გალობისათვის, ასაფის ფსალმუნნი, გალობა ასურელის მიმართ

¹ გაცხადებულია ჰურიასტანში ღმერთი, და დიადია ისრაელში მისი სახელი. ² მშვიდობაშია ადგილი მისი და მისი სამკვიდრებელი – სიონზე; ³ რადგან იქ შემუსრა მშვილდების ძალა, საჭურველი, მახვილი და ომი. ⁴ საკვირველად ანათებ შენ მარადიული მთებიდან. ⁵ შეძრწუნდა

ყოველნი უგუნური გულითა; დაიძინეს ძილი მათი, და არა პოვეს არარაჲ ყოველთა კაცთა სიმღიდრისაჲ კელითა მათითა. ⁶ მრისხანებითა შენითა, ღმერთო იაკობისო, ჰრულოდა მათ, რომელნი ზესხდეს ჰუნებსა. ⁷ შენ საშინელ ხარ, და ვინ წინააღვიდგეს შენ? მიერთგან არს რისხვაჲ შენი. ⁸ რაჟამს ზეცით სასმენელ-ჰყავ მშჯავრი, ქუეყანასა შეეშინა და დაფუნა, ⁹ რაჟამს აღდგებოდა ღმერთი მჯად, განრინებად ყოველთა მშჯდთა ქუეყანისათა. ¹⁰ რამეთუ ზრახვამან კაცისამან აღვიაროს შენ, და ნეშტი გულისზრახვისაჲ დღესასწაულებდეს შენდა. ¹¹ ილოცეთ და მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა, ყოველნი რომელნი არიან გარემოჲს მისა, შეწირონ ძღუენი ¹² საშინელისა მის, რომელმან მიუხუნის სულნი მთავართანი, უსაშინელესისა უფროჲს მეფეთა ქუეყანისათა.

ყაყოთანო აყუნაყმინო ჟაყოთო; ზრამინის მითო პრთო, ზრ დმო რაყოქს რმრამოჲ ყაყოთო ღელთო სრშრშმრისოჲ იყოთო პრთო.
⁶ **მრისღრნოცთო ყუნთო, იშოითო რღყყყსა, რამყოთაჲ პრთ, მამშოთანი ზრსღჷის რამჩყყსო.** ⁷ **ჰყნი სრყყნოც ღრმ, ზრ თონ რონო-რთოჲჷჷყს ყუნ?** **ჰოქმოთოჲნი რმის მრისღოჲო ყუნო.** ⁸ **ქოღრქს ზოღრთ სრსშოქნო-რყოჲო მყღოქმო, იყოყოღრსო ყოქყნო ზრ ზრყოჷნო,**
⁹ **ქოღრქს რიშჷყყაჷრ იშოითო ყღრ, ჟღრმინოცღ ყაყოთო მყჷნთო იყოყოღრსო.** ¹⁰ **ქოშოთო ზრღღოღრქს ღრღრსოღრნო რი-ჯრმის ყუნ, ზრ ჩოყყ ჟაყოღრმრღოჲო ზოქრსოქოყოყჷს ყუნჷრ.** ¹¹ **სოთოღო ზრ ჰოქოთო აყოთო იშოითო სყოქნო, ყა-ყოთანი მამშოთანი რმოღნი ჟრმოქმასი მრსო, ყოქოთანი მოყოქნი** ¹² **სრ-ყნოქოთო მრს, მამშოთქნი მრყოყყნის საყოთი მოღოღრმოღნი, აყრ-ყოქოთოსო აყოთასი მყოქოთო იყოყოღრსო.**

ყველა გულით უგუნური; დაიძინეს თავიანთი ძილით, და ვერაფერი მოიპოვეს ადამიანებმა სიმღიდრიდან თავიანთი ხელებით. ⁶ შენი მრისხანებით, ღმერთო იაკობისა, ჩათვლიმათ ცხენებზე მხედრებს. ⁷ საშინელი ხარ შენ და ვინ აღვიდგება წინ? იმიერიდანაა შენი რისხვა. ⁸ ოდეს ზეციდან გაისმა შენი მსჯავრი, შეშინდა ქვეყანა და მიწყნარდა – ⁹ როდესაც აღდგა ღმერთი განსასჯელად, დედამიწის ყოველი მშვიდის გადასარჩენად. ¹⁰ რადგან კაცის ფიქრები გაღიარებენ შენ და ნაშთი გულის ზრახვისა იხეიმებს შენს მიმართ. ¹¹ ილოცეთ და აღუთქვით აღთქმანი უფალს, ღმერთს ჩვენსას; ყველამ, ვინც მის გარშემოა, შესწიროს ძღუენი ¹² საშინელს, რომელიც ართმევს სულს მთავრებს, მიწიერ მეფეებზე უსაშინელესს.

76. დასასრულსა, იდითუმიტოჲს, ფსალმუნი ასაფისი

1 კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-გყავ, კმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ და მომხედნა მე. 2 დღესა ჭირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, კელითა ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა ნუგეშინის-ცემაჲ სულსა ჩემსა. 3 მოვიკსენე ღმრთისაჲ და ვინარე; ვზრუნევდ, და სულმოკლე იქმნა სული ჩემი. 4 მიეწიფნეს საკუმილავთა თუალნი ჩემნი; შევძრწუნდი და არა ვიტყოდე. 5 ვიგონებდ დღეთა მათ პირველთა და წელიწადნი საუკუნენი მოვიკსენენ და ვიწუროთიდ 6 ღამე გულითა ჩემითა, ვზრუნევდ, და შეზრუნვებულ იყო სული ჩემი. 7 ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან და არღარა შესძინოს სათნობად მერმე, 8 ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წყალობაჲ მისი,

76. ՃՆՆՆՆԻՉԻՆ, ԽՆԴՁԴՆԴՔԸ, ՓՆԽՅՁԻՆ ԸՆՇՓՆԸ

1 Կժտաւ լիժտաւ ապտաւսւ թժթիտ ուրու՜՜-դիւրդ, կժտաւ լիժտաւ իժիտաւսւ թժթիտ Յւ թաժլի՜՜նի թի. 2 Ծողսւ ցտիսւ լիժիւսւսւ իժիտաւսւ զւժարիտիդ, կդտաւ լիժտաւ ուժի թի լոմիւցդ, Յւ ղիւր հիւլդ; լուիդլուիւր հապդդիւրիւ-լիժիւ սապսւ լիժիւսւ. 3 Ժարդիւրիւրիւ իժիտաւսւ Յւ դիւլիւրի; դ՛նիտիւրիւր՛՛, Յւ սապթաիւրդ դիժիւր սապտաւ լիժիւ. 4 Ժիլլուրիւրիւ սւրկաժիւրուրուր տաւրուրիւ լիժիւ; ցդդիւրիւրիւրիւր Յւ ղիւր դիւլիւրիւ. 5 Խիւլիւրիւր Յիլտաւ թիւր հիւրիւրուրուր Յւ լիլուր-լու՜՜նի սւրկիւրիւրիւր թարդիւրիւրիւր Յւ դիւրապիտաւ՛՛ 6 Ըւժի զպարտաւ լիժտաւ, դ՛նիտիւրիւրիւր, Յւ ցդ՛նիտիւրիւրիւրիւր դպ սապտաւ լիժիւ. 7 հապիւրիւրիւրիւրիւր զւրիւրիւրիւր թիւր ապտաւսւրիւր Յւ ղիւրիւրիւր ցդիւրիւրիւրիւր սւր-հապիւրիւր թիւրիւրիւ, 8 Ըհապ սիտաւուրիւր հապ Յւրիւրիւրիւր լիլուրապիւր թիւր,

76. დასასრულს, იდითუმიტათვის, ასაფის ფსალმუნი

1 ჩემი ხმით შევღალადე უფალს, ჩემი ხმით შევღალადე ღმერთს – და მან მომხედა მე. 2 ჩემი გასაჭირის ჟამს ღმერთი მოვიძიე, ჩემი ხელი მისკენ იყო გაწვდილი ღამით და არ შევმცდარვარ; გადაეწურა ჩემს სულს ნუგეში; 3 გავინსენე ღმერთი – და გავინარე; ვზრუნავდი – და სულმოკლე იყო ჩემი სული. 4 მიაღწია სადარაჯოს ჩემმა თვალებმა, შევძრწუნდი და არას ვამბობდი. 5 ვიგონებდი პირველ დღეებს და საუკუნო წლები გავინსენე. 6 და ვიწვრთნებოდი ღამე ჩემი გულით, ვზრუნავდი და საზრუნავით იყო აღსავსე ჩემი სული. 7 ნუთუ საუკუნოდ განმიშორა უფალმა და აღარ მიბოძებს კეთილგანწყობას? 8 სრულიად ხომ არ შეწყვეტს თავის წყალობას,

აღასრულა სიტყუაჲ მისი თესლითი თესლამდე? ⁹ ნუ და-მე-ივიწყოსა შეწყალებაჲ მისი ღმერთმან, ანუ დააყენნეს მოწყალებანი მისნი რისხვითა მისითა? ⁷ ¹⁰ და ვთქუ: აწლა მიწყიეს, ესე არს განახლებაჲ მარჯუენისა მაღლისაჲ. ¹¹ მოვიკსენე საქმეთა უფლისათაჲ, რამეთუ მოვიკსენო მე დასაბამითგან საკვრველებათა შენთაჲ. ¹² და ვიწურთიდე ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და დაბადებულთა შენთა მიმართ ვზრახვიდე. ¹³ ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყავი საკვრველი, აუწყე ერთა შორის ძალი შენი; ¹⁵ და იკსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი. ⁷ ¹⁶ გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნდეს უფსკრულნი

ღირსსამაჲთა სიტყუაჲჲ შირსი თქსითარი თქსთარმწჳი? ⁹ ნაჲ ზე-მე-ივიწყოსა შეწყალებაჲ მისი ღმერთმან, ანუ დააყენნეს მოწყალებანი მისნი რისხვითა მისითა? ⁷ ¹⁰ და ვთქუ: აწლა მიწყიეს, ესე არს განახლებაჲ მარჯუენისა მაღლისაჲ. ¹¹ მოვიკსენე საქმეთა უფლისათაჲ, რამეთუ მოვიკსენო მე დასაბამითგან საკვრველებათა შენთაჲ. ¹² და ვიწურთიდე ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და დაბადებულთა შენთა მიმართ ვზრახვიდე. ¹³ ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყავი საკვრველი, აუწყე ერთა შორის ძალი შენი; ¹⁵ და იკსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი. ⁷ ¹⁶ გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნდეს უფსკრულნი

აღასრულებს სიტყვას თაობიდან თაობამდე? ⁹ ნუთუ დაივიწყებს შეწყალებას ღმერთი, და შეაჩერებს თავის მოწყალებას რისხვით? ⁷ ¹⁰ და ვთქვი: „ახლა ვიწყებ, ეს განახლება უზენაესის მარჯვენისგანაა“. ¹¹ გავიხსენე უფლის საქმენი; რადგან გავიხსენებ შენს საკვირველებებს დასაბამიდან, ¹² და გავიწვრთნები ყოველი შენი საქმით და შენს ქმნილებებზე ვიფიქრებ. ¹³ ღმერთო, სიწმიდეშინა შენი გზა; ვინ არის ისეთი დიადი ღმერთი, ვით ჩვენი ღმერთი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმაც ჰქმენ საკვირველი, ერებს შორის აუწყე შენი ძალა. ¹⁵ და იხსენ შენი მკლავით ერი შენი, ძენი იაკობისა და იოსებისა*. ⁷ ¹⁶ გიხილეს შენ წყლებმა, ღმერთო, გიხილეს წყლებმა და შეშინდნენ, შეძრწუნდნენ უფსკრულნი

¹⁷ დიდბალითა ოხრითა წყალთაჲთა. კმაჲ მოსცეს ღრუბელთა, და რამეთუ ისარნი შენნი ვლენან. ¹⁸ კმაჲ ქუხილისა შენისაჲ ურმისთუალსა, გამონდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა და შეძრწუნებულ იქმნა ქუეყანაჲ. ¹⁹ ზღუასა ზელა არიან გზანი შენნი და ალაგნი შენნი წყალთა ზელა მრავალთა, და კუ-
ალნი შენნი არა საცნაურ იქმნენ. ²⁰ უძელუ, ვითარცა ცხოვარსა, ერსა შენსა კელითა მოსესითა და აპრონისითა.

დიდებაჲ

¹⁷ **ღიშთორათორ აცითორ იყორთორათორ. ღმრეჲ მასღეს ომთაყორთორ, ზე მრეშეთაყ ისრმნი ყუნნი ორთორნი.** ¹⁸ **ღმრეჲ იტაღორთორ ყუნისრეჲ აცითორთორთორ, ჯეშასღეს ორთორნი ყუნნი საფორთორ, ყუნთორ ზე ყუნთორთორთორთორ იქმნი იტაღორთორ.** ¹⁹ **ზორთორ ზეღე რთორნი ჯნრნი ყუნნი ზე რთორთორ ყუნნი იყორთორ ზეღე მთორთორთორ, ზე ღაღორთორ ყუნნი რთორ სრღნრთორთორ იქმნი.** ²⁰ **ღმორთორ, ორთორთორ ღღა-
ორთორთორ, ომთორ ყუნთორ ღორთორთორ მასღორთორ ზე რთორთორთორ.**

ღიშთორ

¹⁷ დიდბალი წყლის ხმაურით. ხმა გამოსცეს ღრუბლებმა, რადგან შენი ისრები დაქროდნენ. ¹⁸ შენი ქუხილის ხმა – ცის ბორბალზე; გამონდა შენი ელვანი ქვეყანაზე, შეიძრა და შეძრწუნდა დედამიწა. ¹⁹ ზღვაზე გადის შენი გზები და შენი ბილიკები მრავალ წყლებზეა, და შენს კვალს ვერ ცნობენ. ²⁰ შენ გაუძებნი შენს ერს, ვითარცა ცხვრებს, მოსეს* და აპრონის* ხელით.

დიდება